

Cal Campaner

Muntanyola

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Muntanyola
Emplaçament Edifici a l'esquerra al final de la BV-4317. Adossat a Església parroquial. 08505. Muntanyola.

Coordenades:

Latitud: 41.87825
Longitud: 2.17759
UTM Est (X): 431760
UTM Nord (Y): 4636586

Classificació

Número de fitxa 08129-23
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Restaurada i necessita manteniment
Protecció Inexistent
Número inventari IPA 23128
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. Pl. de la Catedral n.1. 08500. Vic.

Fitxes associades:

[Sant Quirze i Santa Julita de Muntanyola](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dj., 12/10/2006 - 02:00

Descripció

Edifici civil conegut a la població com a Cal Campaner, i també per ser la rectoria de l'església parroquial. Es tracta d'una construcció formada per una casa de planta rectangular amb el carener paral·lel a la façana, la qual és orientada a ponent. La vessant de llevant és més prolongada que l'altra. Es troba adossada al mur de migdia de l'església parroquial. Presenta un cos de galeries orientat a migdia i adossat al temple. A la part posterior hi ha un hort que es troba al costat del cementiri. Consta de planta baixa i dos pisos; el portal d'entrada és de forma rectangular amb la llinda decorada, amb elements d'iconografia eclesiàstica. S'hi ha construït annexes per tal d'habilitar-los com a casa de colònies, fet que ha destruït un xic l'antiga estructura. És construïda amb pedra amb afegitons de totxo.

Història

Pel fet de ser la rectoria i trobar-se adossada al cos de l'església parroquial, la seva història va estretament unida a la de la mateixa església. Les primeres notícies de l'església de Sant Quirze daten del X, però al XII fou reformada i consagrada de nou. L'església es va reconstruir durant la primera meitat del segle XVIII. Testimoniada en diverses inscripcions en llindes de la rectoria, que fou reformada ensems que l'església. Com indica la llinda del portal, al 1784 és quan s'inicià un important període de reformes. Altres dades són del 1789 en el balcó tapiat, i en finestres el 1789, el 1790 i el 1789. Fins als anys 80 del segle XX no estava habitada pel rector sinó pel campaner i d'aquí heretà el nom. Per part del càrrec rectoral, es documenten a l'indret una mongia (1306), una vicaria (1346) i una sagristia (1346). Al 1347, els parroquians de Muntanyola venen a Jaume Guitart, prevere, monjo i vicari, la sagristia de la mateixa parròquia amb tots els seus drets i rèdits per un període de 6 anys. També s'esmenten alguns beneficis, a l'any 1346, en un testament es fa donació d'un octau d'ordi a l'altar de santa Maria, i un altre al de Sant Pere del Castell (església sufragària de Sant Quirze). Finalment, a partir de 1370, es documenta l'existència d'un segon benefici fundat a la mateixa església, en aquest cas sota l'advocació de Santa Magdalena. Ens trobem, en ple segle XV, davant una comunitat parroquial plenament constituïda i organitzada al voltant d'una església que aparentment no ha sofert gaires modificacions estructurals des de la seva fundació. Aquest fet es demostra clarament en l'acta de la visita pastoral del 1442; en ella s'indica que a part de l'altar major dedicat a Sant Quirze a Santa Julita n'hi ha un altre dedicat a Santa Magdalena. La següent referència que tenim de la rectoria data de 1537. A les darreries del mateix segle, l'any 1592, en una nova visita pastoral, es manà al Rector que tanqués el portal que comunicava l'església amb la rectoria a nivell de planta baixa, on hi havia l'estable que ocasionava males olors a l'interior del temple. A la vegada, es donava permís al Rector per obrir un nou portal a l'alçada del cor, que havia d'anar a càrrec seu. El novembre de l'any següent es manà que en el lloc on hi havia hagut la porta de comunicació de l'església i la Rectoria es col·loqués una reixa tancada amb pany i clau. No hi ha més notícies fins a finals del segle XVII, al 1696, quan el representant Episcopal va manar realitzar-hi algunes obres, que no s'especifiquen. No serà fins a mitjan segle XIX, al 1842, quan es registren una sèrie d'obres a la casa degudes al canvi de rector. Les reparacions van afectar tot l'edifici, i la seva descripció per plantes, permet conèixer la distribució de les diferents estances. Es van repassar i arreglar les teulades. A l'alçada del segon pis es va enrajolar la cambra del Vicari. A la primera planta, es van col·locar lloses per a la llar de foc, i adobar i anivellar el paviment de la galeria. A la planta baixa es va repassar el graner, la pallissa, el rebost, la cort i el celler. També s'esmenten millores en unes estances que hi havia sota la galeria. Entre les obres destaca la construcció d'una cort, l'arranjament de l'estable, on es va col·locar una llinda al portal que donava a l'hort. També es van fer alguns treballs de fusteria, com la renovació de portes i finestres i part de l'embigat, aquestes va ser sufragades pel rector. Es van fer noves reformes al 1863, amb l'entrada d'un nou rector, i van afectar la cambra del vicari i les diverses finestres. També es va preveure elevar els pilars del porxo i l'aixecament de baranes. Una altra

reparació fa esment de la lliça, on es va haver de fer nova una paret, juntament amb el graner. I l'any 1865 es va fer el portal principal de la lliça. Durant el segle XX consta la instal·lació de l'enllumenat d'acelítè al 1949 i la renovació de tota la teulada, i unes intervencions a la galeria l'any 1959.

Bibliografia

AADD. (1986). "Muntanyola" a Gran Geografia Comarcal. (Osona i Ripollès). Barcelona: 106.
PLADELASALA, J. (1953). "La parròquia de Muntanyola" a AUSA vol 1, n.4. Vic: 153-157. TORRENT, C. (1982). Rectoria de Sant Quirze de Muntanyola. Inventari Patrimoni Arquitectònic. Departament de Cultura. Generalitat de Catalunya. Inèdit.

